

עגלון נהרג בדרך לצידון. הנוסע בכירכרה לקח את דרכו וקרא לעצמו על שמו - ובאותו המקום נהרג הנכד של נכדו במלחמת-הלבנון

ההגדה לבית קלר

טייס-מסוק קלר
רוב בני-המשפחה לא ידעו

היום הראשון למיזחמה: תבערה ליד צידון
המסוק נפל בשעות הראשונות

האדריכל הנקרא עתה בשם אלישע גת. את הסיפור הזה מנסים בימים אלה לאמת היסטוריונים, העוסקים בכתיבת תולדות הישוב העברי בי גליל. אביב קלר, הגר עם בני-משפחתו בראש-פינה, נשאל אם הוא יודע ששם-מישפחתם המקורי הוא סיני. בשיחה הוא אישר שידוע לו ששמו של הסב היה סיני, אך אין הוא יודע איך קרה שהשם הוחלף לקלר.

דלת

במערה

בנו של יוסף סיני, אהרון, ע"נולד בצפת, נשא כבר את ה"שם קלר. הוא ידוע כיהודי שי עזב את צפת, כאשר התקשו ה"יהודים שם להתפרנס, וקנה מה"ערבים את אדמות ג'יעוני, שבמשך השנים הוסב שמה לגיא-אוני, ולא"חרימכן לראש-פינה. "יהודים, תלוי שיקרקע הפכו למתנחלים במכור רתם" היתה הקריאה. הוא גם היה האיש ששמר על מערת חוני המעגל שאליה עלו יהודים וגם ערבים בשנות בצורת, כדי להת"פלל לגשמים. הוא התקין במערה דלת ומנועול, ובכך קבע את חוקת היהודים על המקום הקדוש.

בנו נקרא על שם הסב, יוסף קלר. הוא המשיך לגור בראש-פינה, נשא אשה ונולדו לו בנים (המשך בעמוד 52)

צידון העתיקה: מראה מן הנמל
השוודדים הרגו את העגלון

סיפור השם נודע לשניים מבני-המשפחה רק לפני המישה חר"דשים. שימעון קלר, נכדו של יוסף סיני-קלר, סיפר לפני מותו, בגיל 95, את הסיפור לאלישע קלר -

הילד שנפגע עליידי מטוס של צה"ל, ושהנשיא רונאלד רגן שם אותו על שולחן-עבודתו. הוא צילם את תמונת ההרוגים לא הרחק מן המקום שבו נולד השם קלר.

יוסף קלר, עגלון בעל כירכרה. נסע בדרך בואכה ביירות, ליד צידון. שם מצא את מותו. סרן יוסף קלר טס במסוק שלו ביום הראשון של מלחמת-הלב-נון. המסוק נפגע, הוא צנח ונהרג. גופתו הוצגה לפני ההמון בצידון, לא הרחק מן המקום שבו נהרג יוסף קלר העגלון.

בשעה 3 בצהריים הוא עיד הס"פיק לטלפן מהבסיס שבדרום הר ארץ לאביו, מנחם. אבל השיחה נקטעה כשיוסי נקרא בדחיפות לחיזור לטייסת. בשעות הערב הגיעו קצינים בכירים לבית אחותו הב"כורה של יוסי, המתגוררת בחולון, שם שהו באותו זמן ההורים. מפקד הטייסת הודיע להם שבנם נעדר.

יוסף קלר וטייס שני יצאו ל"פעולה, והמסוק שלהם הופל. לא היה ידוע באותה שעה מה עלה בגורלם. הם טסו מכיוון הים אל החוף, בדרך שבין צור לצידון, באיזור שאליו לא הגיעו עדיין כוחות צה"ל.

רק כעבור כמה ימים נודע, על פי צילומים בטלוויזיה זרה וצילומי מים שפורסמו בשבועון הצרפתי,

הסיפור המקשר את שני המאורעות האלה - מעבר למרחק של יותר ממאה שנים - הוא אחד הסיפורים המוזרים והטראגיים של ארץ-ישראל. סופר בעל דמיון יכול היה להשתמש בו ככחומרי-גלם, כדי לרקום את ההגדה לבית קלר.

הסיפור המקשר את שני המאורעות האלה - מעבר למרחק של יותר ממאה שנים - הוא אחד הסיפורים המוזרים והטראגיים של ארץ-ישראל. סופר בעל דמיון יכול היה להשתמש בו ככחומרי-גלם, כדי לרקום את ההגדה לבית קלר.

דרכון

של מת

הסיפור מתחיל באדם ששמו לא היה כלל קלר, אלא סיני. יוסף סיני היגר מפולין לירושלים בשנת 1855. כעבור כמה שנים עברו הוא ואשתו לצפת. זה היה אחרי רעש-האדמה המפורסם בעיר גלילית זו. מכיוון שהארץ היתה אז חלק מן האימפריה ה"עות'מאנית, וליהודים לא היה חשק לשרת בצבאו של הסולטאן התורכי, השתדלו יהודים רבים להצטייד בנתינות זרה. כדי להשיג דרכון כזה, היו צריכים לנסוע לביירות.

יוסף סיני אסף כסף כדי לממן את דרכונו החדש - שהיה נרכש בדרך-כלל עליידי תשלום שוחד - ויצא בשרשרת-כירכרות לביירות. בדרך תקפו שודדים את השיירה, וגנבו מן האנשים את כספם. עגלון הכירכרה שבה נסע סיני, אחד יוסף קלר, נהרג בהיתקלות זו. זה היה בדרך שבין צור וצידון.

סיני פישפש בכיסיו של קלר, ומצא את דרכונו האוסטרי. מכיוון שבאותן שנים עדיין לא היו בדרך-כוננים תצלומים, החליט סיני להפ"קיע לעצמו את דרכונו של קלר המת. מאז קרא לעצמו בשם יוסף קלר, ואת שם-המשפחה הזה הר"יש לכל צאצאיו.

כולם נקראו בשם קלר, ורובם לא ידעו כלל את סיפורו של אבי-המישפחה, שנטל לעצמו את זהותו של מת. מי שמאמין באמונות טפ"לות, יכול להעלות בדימוינו שרוחו של יוסף קלר, העגלון שנהרג בדרך לביירות, לא מצאה מנוח וכי המשיכה במשך מאה שנה ויותר לתעות בין צור לצידון.

טייסת-המטוס יוסף קלר היה נכד של נכד של יוסף סיני, שהפך יוסף קלר בעזרת הדרכון שלקח